

D-DAY

In 1935 werd ik in de Dorpsstraat geboren. En ondanks dat ik pas 9 jaar was, behoor ik tot de kleine groep inwoners van toen die de bevrijding bewust hebben meegemaakt. Op vrijdag 15 september werd mijn vader voor de deur van Dorpsstraat A106 door de Duitsers aangehouden.

Henk Scheepens

Hij moest, samen met zijn buurman Piet de Visser, een 88mm geschut bij de jongensschool Aloysius helpen ingraven. Na dit karwei kreeg mijn vader en buurman Piet te horen dat ze zich zaterdagmorgen weer moesten melden om schuttersputjes te graven bij de Sonse brug van het Wilhelminakanaal. Daar voelden ze echter niets voor en ze verstopten zich in de Sonse bossen. Ze hadden voldoende proviand meegenomen. Piet had zelfs een kruikje zelfgestookte jenever en twee borrels meegenomen.

Mijn vader en Piet werden in de buurt van het Oude Meer verrast door een bombardement. Snel doken ze samen in een diepe sloot. Toen de laatste bom was gevallen, dachten ze mede door de rookontwikkeling dat heel Son in brand stond. Op weg naar huis werden ze overvallen door een tweede bombardement. Nu hadden ze maar de beschikking over een kleine greppel. Tijdens deze actie kreeg Piet een scherf in zijn hoofd.

Mijn vader moest zijn vriend en buurman achterlaten om hulp te gaan halen. Toen Nel, de vrouw van Piet de Visser, van het ongeval op de hoogte werd gebracht, hield deze samen met buurvrouw Nel Peijnenburg een Duitse Rode Kruisauto staande met het verzoek om naar de plaats des onheils te rijden. Snel reden de buurvrouwen met drie Duitse soldaten naar de plek in de Sonse bossen die mijn vader had aangewezen.

Van mijn moeder mocht mijn vader niet terug naar de Sonse bossen. Toen de Rode Kruisauto bijna op de plaats van bestemming was, werd de auto getroffen door een brandbom. Alle inzittenden kwamen om het leven. Piet stierf diezelfde avond in het klooster van de Zusters. Dochter Dora en zoon Jan bleven zonder ouders achter. Dora trouwde later met een Amerikaanse soldaat en emigreerde evenals Jan naar Amerika.

Bij het 50-jarig bevrijdingsfeest heeft Jan de Visser, samen met zijn Amerikaanse vrouw Ann, een bezoek gebracht aan zijn geboortedorp. Helaas is Jan, evenals zijn zus Dora, inmiddels overleden. Gelukkig heb ik samen met mijn vrouw Netty in 1996 een bezoek gebracht aan de familie Visser.

Tijdens de landing op zondag 17 september zaten wij met vier gezinnen, bestaande uit ongeveer twintig personen in de schuilkelder van de familie Peijnenburg. Deze goed gestutte schuilkelder was uitgegraven langs de Zandstraat tegenover de huidige basisschool De Harlekijn.

Mijn vader moest zijn vriend achterlaten om hulp te gaan halen

Toen de militairen van de 101ste Airborne Divisie na de landing uit de bossen tevoorschijn kwamen, waren wij nieuwsgierig en verlieten ondanks alle gevaren onze schuilplaats. Op een paar honderd meter van onze schuilkelder werd er in de tuin van het sanatorium (het huidige Zonhove) nog verwoed gevochten en vielen er tientallen Amerikaanse slachtoffers.

Dat deze slachtoffers met open vrachtwagens werden vervoerd naar het tijdelijke Amerikaanse kerkhof op de Waterhoef staat nog altijd op mijn netvlies. Dat er zoveel jonge Amerikaanse soldaten hun leven hebben gegeven om ons te bevrijden en de Amerikaanse Marshallhulp de eerste aanzet is geweest naar de welvaart waarin wij nu leven mag men NOOIT vergeten.

